

The Holy See

PODRÓŻ APOSTOLSKA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA DO TURCJI

(28-30 LISTOPADA 2014 R.)

**WSPÓLNA DEKLARACJA PAPIEŻA FRANCISZKA
I PATRIARCHY EKUMENICZNEGO BARTŁOMIEJA I**

*Siedziba Ekumenicznego Patriarchatu Konstantynopola w Fanarze
Sambuł*

29 listopada 2014 r.

[Multimedia]

My, Papież Franciszek i Patriarcha Ekumeniczny Bartłomiej I, wyrażamy naszą głęboką wdzięczność Bogu za dar tego nowego spotkania, które nam pozwala, w obecności członków Świętego Synodu, duchowieństwa i wiernych Patriarchatu Ekumenicznego, uroczyście obchodzić razem święto Świętego Andrzeja, pierwszego powołanego i brata apostoła Piotra. Nasze wspomnienie Apostołów, którzy swoim przepowiadaniem i świadectwem męczeństwa głosili światu dobrą nowinę Ewangelii, umacnia w nas pragnienie dalszego podążania razem, by w miłości i prawdzie przewyciężyć dzielące nas przeszkody.

Przy okazji spotkania w Jerozolimie w maju tego roku, podczas którego upamiętniliśmy historyczny uścisk naszych czcigodnych poprzedników, Papieża Pawła VI i Patriarchy Ekumenicznego Atenagoras, podpisaliśmy wspólną deklarację. Dzisiaj, korzystając ze szczęśliwej okazji kolejnego braterskiego spotkania, chcemy razem potwierdzić nasze wspólne intencje i troski.

Wyrażamy naszą szczerą i stanowczą intencję, aby w duchu posłuszeństwa woli naszego Pana Jezusa Chrystusa wzmóc nasze wysiłki, mające na celu promowanie pełnej jedności wszystkich chrześcijan, a zwłaszcza między katolikami i prawosławnymi. Chcemy także wspierać dialog teologiczny, promowany przez Międzynarodową Komisję Wspólną, która została utworzona tutaj w Fanarze dokładnie trzydzieści pięć lat temu przez Patriarchę Ekumenicznego Dymitra i Papieża

Jana Pawła II, a obecnie rozważa najtrudniejsze kwestie, jakie miały wpływ na historię naszego podziału i wymagają starannej i dokładnej analizy. W związku z tym jako pasterze Kościoła zapewniamy o naszej żarliwej modlitwie, prosząc wiernych, by zjednoczyli się z nami na wspólnej modlitwie, aby «wszyscy stanowili jedno (...), aby świat uwierzył» (J 17, 21).

Wyrażamy naszą wspólną troskę o obecną sytuację w Iraku, Syrii i na całym Bliskim Wschodzie. Łączy nas pragnienie pokoju i stabilności oraz chcemy promować rozwiązywanie konfliktów na drodze dialogu i pojednania. Wyrażając uznanie dla podjętych do tej pory wysiłków, by zapewnić pomoc temu regionowi, apelujemy równocześnie do wszystkich, którzy są odpowiedzialni za losy narodów, o wzmożenie swego zaangażowania na rzecz wspólnot, które cierpią, oraz umożliwienie im, w tym wspólnotom chrześcijańskim, pozostania na ojczyźnej ziemi. Nie możemy się pogodzić z wizją Bliskiego Wschodu bez chrześcijan, którzy wyznają tam imię Jezusa od dwóch tysięcy lat. Wielu naszych braci i siostr cierpi prześladowanie i zostało zmuszonych przemocą do opuszczenia swoich domów. Wydaje się wręcz, że doszło do utraty poczucia wartości ludzkiego życia i że osoba ludzka nie jest już ważna i może być poświęcona dla innych interesów. A to wszystko w tragiczny sposób spotyka się z obojętnością wielu. Jak przypomina nam św. Paweł: «Gdy cierpi jeden członek, współcierpią wszystkie inne członki; podobnie gdy jednemu członkowi okazywane jest poszanowanie, współradują się wszystkie członki» (1 Kor 12, 26). Takie jest prawo życia chrześcijańskiego, i w tym sensie możemy powiedzieć, że istnieje również ekumenizm cierpienia. Tak jak krew męczenników była nasieniem mocy i owocności Kościoła, tak też dzielenie codziennego cierpienia może być skutecznym narzędziem jedności. Straszliwa sytuacja chrześcijan i tych wszystkich, którzy cierpią na Bliskim Wschodzie, wymaga nie tylko nieustannej modlitwy, ale także odpowiedniej reakcji ze strony społeczności międzynarodowej.

Wielkie wyzwania, przed którymi staje świat w obecnej sytuacji, wymagają solidarności wszystkich ludzi dobrej woli. Dlatego zdajemy sobie sprawę, że ważne jest również promowanie konstruktywnego dialogu z islamem, opartego na wzajemnym szacunku i przyjaźni. Muzułmanie i chrześcijanie, inspirowani wspólnymi wartościami i umacniani uczuciami prawdziwego braterstwa, są wezwani do współpracy na rzecz sprawiedliwości, pokoju i szacunku dla godności i praw każdego człowieka, zwłaszcza w regionach, w których niegdyś żyli razem przez stulecia w pokoju, a teraz tragicznie cierpią razem z powodu okropności wojny. Ponadto, jako przywódcy chrześcijańscy wzywamy wszystkich przywódców religijnych do kontynuowania i umacniania dialogu międzyreligijnego oraz podejmowania wszelkich starań, by budować kulturę pokoju i solidarności między ludźmi i między narodami.

Pamiętamy również o wszystkich narodach cierpiących z powodu wojny. Modlimy się szczególnie o pokój na Ukrainie, kraju o dawnej tradycji chrześcijańskiej, i apelujemy do stron zaangażowanych w konflikt o poszukiwanie drogi dialogu i poszanowanie prawa międzynarodowego, aby położyć kres konfliktowi i pozwolić wszystkim Ukraińcom żyć w zgodzie.

Nasze myśli zwracają się do wszystkich wiernych naszych Kościołów na świecie, których

pozdrawiamy, powierzając ich Chrystusowi, naszemu Zbawicielowi, aby mogli być nieustrudzonymi świadkami miłości Boga. Wznosimy naszą żarliwą modlitwę do Boga, aby udzielił daru pokoju, w miłości i jedności, całej rodzinie ludzkiej.

«Pan pokoju niech was darzy pokojem zawsze i we wszelki sposób! Pan niech będzie z wami wszystkimi!» (2 Tes 3, 16).

Fanar, 30 listopada 2014 r.